

ESP FORTUNA D'UN GRAN TEMPO

Pour l'amour de ma douce amye

Guillaume Dufay fue uno de los compositores europeos más destacados y prolíficos del siglo XV, y una figura decisiva en la transición de la Edad Media al Renacimiento. Su producción integra rasgos de ambos periodos y testimonia la transformación del lenguaje musical de su tiempo. Desarrolló buena parte de su carrera en Italia, donde ejerció como cantor de la capilla papal durante los pontificados de Martín V y Eugenio IV. Posteriormente entró al servicio de la casa de Saboya y desempeñó el cargo de maestro de canto en la catedral de Cambrai, uno de los centros musicales más influyentes de la época. Ejemplo paradigmático de músico itinerante, en Italia coincidió con Arnold y Hugo de Lantins, también de origen francoflamenco, con quienes probablemente mantuvo una relación estrecha. Más conocida —aunque objeto de debate— es su supuesta amistad con Gilles Binchois, evocada por Martin Le Franc en *Le champion des dames*.

FRA FORTUNA D'UN GRAN TEMPO

Pour l'amour de ma douce amye

Guillaume Dufay fut l'un des compositeurs européens les plus importants et prolifiques du XVe siècle ; un personnage-clé de la transition entre le Moyen Âge et la Renaissance. Son œuvre intègre des éléments des deux périodes et reflète l'évolution du langage musical de son temps. Il effectua une grande partie de sa carrière en Italie, où il fut chantre de la chapelle papale sous les pontificats de Martin V et d'Eugène IV. Plus tard, il entra au service de la Maison de Savoie et travailla comme maître de chant à la cathédrale de Cambrai, l'un des centres musicaux les plus influents de son époque. Figure emblématique du musicien itinérant, en Italie, il côtoya Arnold et Hugo de Lantins, eux aussi d'origine franco-flamande, avec lesquels il entretint probablement des liens étroits. La plus connue —bien que controversée— est sa prétendue amitié avec Gilles Binchois, évoquée par Martin Le Franc dans *Le champion des dames*.

ENG FORTUNA D'UN GRAN TEMPO

Pour l'amour de ma douce amye

Guillaume Dufay was one of the most prominent and prolific European composers of the 15th century, a key figure during the transition from the Middle Ages to the Renaissance. His work includes elements from both periods and reflects the evolution of the musical language of his time. He spent the main part of his career in Italy, where he performed as a cantor of the papal chapel under the pontificates of Martin V and Eugene IV. Later, he started working at the service of the House of Savoy and as a singing master at the cathedral of Cambrai, one of the most influential musical centres of his time. In Italy, this paradigmatic example of traveling musician coincided with Arnold and Hugo de Lantins, also of Franco-Flemish origin, with whom he probably maintained a close relationship. His supposed friendship with Gilles Binchois —although controversial—, referred to by Martin Le Franc in *Le champion des dames*, is better known, though.

15^e

FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA DELS PIRINEUS

FëMAP

FORTUNA D'UN GRAN TEMPO

Pour l'amour de ma douce amye

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

La força dels municipis

Diputació
Barcelona

Diputació de Girona

Diputació de Lleida
La força dels municipis

Govern d'Andorra

vall fosca
CENTRE DE MÚSICA

campdevàrol
CENTRE DE MÚSICA

12 16/07 La Plana de Mont-ros (La T. de Capdella) • 19.00 h • Església de la Mare de Déu de la Plana

13 17/07 Campdevàrol • 20.00 h • Església de Sant Cristòfol

Intèrprets

Marc Guerris, *contratenor*
Albert Riera, *tenor*
Meritxell Genís, *vielle*
Eloi Fuguet, *flautes de bec*
Xavier Alern, *llaüt*

Programa

Guillaume Dufay fou un dels compositors europeus més destacats i prolífics del segle XV, figura clau en el pas de l'edat mitjana al Renaixement. La seva obra integra elements d'ambdues èpoques i reflecteix l'evolució del llenguatge musical del seu temps. Va desenvolupar bona part de la seva carrera a Itàlia, on fou cantor de la capella papal sota els pontificats de Martí V i Eugeni IV. Més endavant, entrà al servei de la casa de Savoia i exercí de mestre de cant a la catedral de Cambrai, un dels centres musicals més influents del seu temps. Exemple paradigmàtic de músic viatger, a Itàlia coincidí amb Arnold i Hugo de Lantins, també d'origen francoflamenc, amb els quals probablement mantingué una estreta relació. Més coneguda —tot i que discutida— és la seva suposada amistat amb Gilles Binchois, evocada per Martin Le Franc a *Le champion des dames*.

FORTUNA D'UN GRAN TEMPO

Pour l'amour de ma douce amye. Guillaume Dufay i Itàlia

I

Guillaume Dufay (1397-1474) (etapa 1415-1429):

Je veuil chanter de cueur joieux
Pour ce que veoir je ne puis
Pour l'amour de ma douce amye
Par droit je puis complaindre et gemir

II

Pere Oriola (s. XV): *Peça sense títol*

Bernat Ycart (s. XV): *Non toches a moy*

Pere Oriola: *Trista che spera morendo finire*

Bernat Ycart: *Pover me mischin dolente*

III

Hugo de Lantins (s. XV): *Mirar non posso ni conzerner dona*

Arnold de Lantins (s. XV): *Ne me vueilliés belle oblier*

John Dunstable (ca. 1390-1453) / John Bedingham (ca. 1350-1450): *O Rosa bella*

Gilles Binchois (ca. 1400-1460): *Amour mechi de trestout mon poir*

IV

Guillaume Dufay (etapa 1433-1455):

Hé compaignons, resvelons nous

Invidia nimica

Vergene bella

Ma belle dame souveraine

Pour le regard de vos beaux yeux (solo contratenor)